

Ik geef je mijn hart

Inhoud

Inhoud	2
Inleiding	4
Het is tijd	15
Vijf typen personen	20
Bewustzijn is al er is	22
Mind, de twee die één zijn	31
Geloofsovertuigd	36
Identiteit of non-entiteit	37
Onvoltooide inzichtelijkheid	43
De toetssteen van geweten	47
Informeren om in formatie te komen	51
Van hier naar hier naar hier	55
Perceptueel gespiegelde projecties	58
Kansloos ingekaderd	64
Leven om te leren of leren om te leven	69
Intuïtie, de leraar vanbinnen	76
De abstractie van gedachten	88
De symbolische beleving van ego	93
Verwijzingen zonder herkenning	95
Ongezien benoemd	99
Rationeel verpersoonlijkt	102
Creatie is niet creatief	108
Pandora's doos	110
Drijvend op ongeziene krachten	128
Eén is het enige nummer	133
Geen tijd in eeuwigheid	136
Biologische ritmiek of klokkenspel	137
De klok luidt: “ <i>Het is tijd</i> ”, voor altijd	142
Eeuwig de tijd	143
Tijdelijk tijdelijk	145
Getikt van de tijd	146
Afgescheiden van tijd	151
Tijdelijk paradijselijk	154
Tijdloze stilte	159

Waar is wanneer?	160
Voorspellingen van nu	162
Voor altijd eeuwig nu.....	164
Een woordenboek zonder woorden	165
De driedeling van taal	166
Onuitgesproken gehoord.....	170
Verdraaide perceptie	172
Waar zijn de woorden als je bent.....	174
De staat van woorden.....	178
De leegte van de bladzijde	181
Vertaald inzicht.....	184
Een wezenlijk verschil.....	187
Iedereen is niemand	188
Vormloosheid is onleerbaar	189
Eens leefde je in dromen.....	190
Zwemen of zwemmen.....	191
Ontwikkel zoeken tot ontwikkeld vinden	194
Kristalheldere unieke eigenschappen.....	196
Van intellect naar intelligentie.....	202
Inzicht in visie.....	203
Ingewikkelde ontwikkelingen.....	206
Intuïtieve psychologie.....	208
Redeneren is fantaseren	212
Bewuste wording?.....	213
Weten is zijn	219
Dromen is denken	221
Verskil zonder verschil	223
...wakker worden.....	223
Gedicht in gebed.....	229
Eens leefde ik in dromen.....	229
De afstand tussen ons.....	230
Morning songs	231

Inleiding

Eén keer zonder gedachte... en je kent jezelf.

Dit boek is een daad van liefde, een werk van compassie, een werk ontstaan uit het besef dat, wat we doen, we doen voor iedereen, altijd...

...en zo begint het...

Het leven is een fenomeen en ieder leven vindt moeiteloos zijn plek in evenwicht met z'n omgeving, maar de mens wordt geplaagd door een ogenschijnlijke onwetendheid, want de mens wordt blanco geboren, zonder instinctieve drive en zonder programmering. De natuur geeft ons vrijheid. Vervolgens geven we elkaar een programmering, een culturele programmering, via allerlei vormen van kennisoverdracht en onderwijs, die interne conflicten veroorzaken waar we niet zomaar vanaf blijken te komen.

Cultuur, onderwijs, religie, wetenschap en politiek, laten ons maar raden naar de waarheden over menselijkheid. We moeten zelf ontdekken wie we zijn, wat een mens is en waarom de mens is. Ons wordt al eeuwen kennis onthouden; om precies te zijn, wordt ons zelfkennis onthouden. De enige kennis die van een ander afkomstig kan zijn, maar door het te begrijpen, je kan laten ontdekken wie je zelf bent.

We weten nog steeds niet wat een mens is, maar we zijn wel gaan begrijpen hoe een mens ongeveer functioneert: hoe een mens doet en waarom. We staan als mensheid slechts aan het begin van iets wonderbaarlijks, iets wat we niet kunnen overzien of verklaren, noch leidt enige discipline van menselijke kunde daartoe. Toch zijn er mogelijkheden voor ons om erachter te komen, wie we werkelijk zijn, al leidt dat ook niet tot een absoluut weten.

De werkelijkheid laat zich niet kennen, maar kan geleefd worden, al hebben we altijd de mogelijkheid om onze aandacht naar onszelf te richten, om op die wijze onszelf te leren kennen. De aandacht aldus op onszelf gericht, leidt

echter niet tot het kennen van onszelf als onze gewoonten of psychologische structuren. Vreemd genoeg, wanneer we de aandacht op onszelf richten, verdwijnen al de psychologische structuren juist.

De werkelijkheid is, dat we altijd al klaar waren om te kunnen begrijpen wie we zelf zijn en waarom we hier zijn, maar we hebben niet de aandacht op onszelf gericht, waardoor we als mensheid nooit op eigen benen hebben gestaan... in plaats daarvan programmeren we elkaar om een kunstmatige levensstijl te kunnen hanteren die we cultuur noemen, maar we daarmee al eeuwen op de rand van het nest staan, zonder eruit te springen en te leren vliegen... om de wereld zo te maken dat eenieder die er geboren wordt, vrij is en beschermd wordt door de gemeenschap waarin hij of zij opgroeit en geleerd wordt wat het is om menselijk te zijn; om zonder strijd met elkaar te leven en het innerlijk van de mens te kunnen betreden.

Alle tot nu toe ontwikkelde disciplines van de mens, zijn ontoereikend geweest om te verklaren wat de mens is. Geen psychologie heeft het ons kunnen leren, geen filosofie heeft daarin zin aangetoond en geen religie heeft ware kennis gebracht. Zonder uitzondering zijn alle ondernemingen van de mens verkeerd gericht, waarmee onze kennisdisciplines slechts aannames zijn die geen psycholoog, filosoof of priester uitgelegd krijgt, omdat zij niet naar zichzelf kijken en niet ontdekken wie ze zelf zijn.

Het heeft ertoe geleid dat alle ondernemingen van de mensheid, zelfdestructief zijn geworden en er zijn er amper die niet zo zijn... Maar toch is er geen probleem.

Als mensheid zijn we in grote moeilijkheden, maar toch is er geen probleem. Het is waarom de natuur ons niet heeft laten uitsterven, want geen van de problemen die we als mensheid hebben, is daadwerkelijk een probleem. Dat lijkt tegenstrijdig, maar dat is het niet. Alle oplossingen voor alle problemen van de mensheid zijn al hier, ze worden slechts structureel niet gebruikt, maar systematisch ontzien.

De mens gaat veranderen, het zit in de lucht, het is te voelen. De mens gaat veranderen of hij nou wil of niet en het begin van die verandering is al door velen opgemerkt. Een verandering waardoor een revolutionaire stap van de mind gemaakt wordt, voorbij alles wat je kent. Een stap die een radicale verandering van instinct naar intuïtie teweeg brengt. Waarmee een nieuw

tijdperk voor de mens is aangebroken. Een tijdperk waarmee wijzelf het tijdperk gaan keren en de planeet gaan redden van het eeuwige geweld wat op haar wordt botgevierd. En in dat doen zullen we, puur als bijkomstigheid, onszelf redden van onszelf... om de grootsheid van de mens niet langer te gebruiken voor vernietiging, maar voor de verspreiding van creativiteit, kunst, schoonheid en al het goede wat waarheid bevat. Er gaat geen redder komen en geen donderende stem zal in de lucht weerklinken, anders dan gemaakt door de mens die vrijheid heeft gevonden.

Eenieder zal zichzelf gaan onderwijzen en daarvandaan zullen we elkaar gaan onderwijzen... wanneer de enige donderende stem gehoord, de schreeuw is van een mensheid verlost van moeilijkheden die hij zelf verzonnen heeft, maar overboord heeft gegooid. De mensheid gaat stoppen te vechten met zichzelf, er is geen andere mogelijkheid.

Zonder inzicht zijn we gedoemd om zelfvernietigend bezig te blijven, maar als we de controle die we over ons leven claimen te hebben, ook daadwerkelijk gaan uitoefenen, brengt het systeem in z'n huidige vorm slechts ellende voort. We zullen daarom de macht over ons eigen leven in onszelf herkennen, zonder er nog langer politiek mee te zijn.

Het is namelijk geen tijd voor gevecht of strijd: het is tijd voor liefde en kwetsbaarheid. Het is tijd om naakt de problemen van de wereld tegemoet te treden en eerlijkheid te gaan belonen met open vrije ontvankelijkheid. Zoals we waren toen we nog jong en onschuldig waren... voordat ons land, samen met de rest van de wereld, tot een beveiligd industrieterrein werd gemaakt, terwijl de bewoonde gebieden in religieuze of ideologische oorlog zijn.

Daarom spuit de zelfkennis uit de wereld, op dit moment in de geschiedenis, maar hoor je er niets van op het nieuws. We zijn aan het begrijpen hoe we functioneren: dingen aangaande de mens die jij ook bent, dingen van kennis en van schoonheid, dingen van waarheid, liefde en ontzag, dingen die je lang onthouden zijn, maar wat eigenlijk in niemand ontbreken mag.

Het boek dat je in je handen hebt bevat zulke kennis. Het boek dat je in je handen hebt, heeft het potentieel om heel je leven te veranderen, door je te gaan laten begrijpen hoe je je hele leven veranderen kan... want de vragen

die de mens al millennia bezighouden, zijn beantwoord... en er is geen macht door mensen gemaakt, die de gevolgen daarvan kan stoppen.

Slechts dankbaarheid is hier, dat je dit boek hebt opengedaan: slechts vreugde is hier dat je begonnen bent met het lezen van deze woorden, die door de adem van stil doen zijn mogelijk gemaakt. Je staat slechts aan het begin van iets en je hebt mogelijk geen idee van wat het is, geen idee van de wonderbaarlijkheid van jezelf en geen idee wat je intrinsieke mogelijkheden zijn... er is je waarschijnlijk nooit iets over verteld, waardoor je geen idee hebt van de extravagante schoonheid die je intrinsieke natuur is. Je hebt mogelijk geen idee hoe je erbij kan en hoe het je ondersteunt, geen idee dat het in je is en om je heen, door je, met je, overal, geen idee dat al wat is, jij in werkelijkheid bent.

Door dit te lezen ga je in een paar uur tijd een begin maken om jezelf te leren kennen op een andere manier dan je gewend bent. Door je eigenlijk iets heel eenvoudigs uit te leggen, iets wat jezelf bent, kan je gaan begrijpen wat je nu ontkent.

Dit boek gaat daarin over liefde, emotie, gedrag, gevoel, intentie, zienswijzen, gedachten, focus, psyche, ego, persoonlijkheid, meditatie, zelfreflectie, contemplatie, mind, bewustzijn, schoonheid, waarheid, inzicht, begrip en nog 1000 andere: de bewegingen en uitingen van aandacht in de mens.

Aandacht is wat je bent... het is wat in je is, maar wat je niet kunt zien. Aandacht uit zich in al je vormen, terwijl je fysiek dezelfde blijft. Aandacht is bewustzijn. Aandacht is wat jij in werkelijkheid bent. Aandachtig is de eenheid waarmee je uiterlijk manifesteert, wat je innerlijk beleeft, en jij bent dat: het geheel ervan. Dat wat in je is en nooit gezien zal worden, is waarmee je door je wezen kunt zien. Het zien is reizen, het zien is vliegen en het gebeurt als het geheel. Er is geen verschil tussen jou en *Het*. Geheeld ben je één én veel.

Je kan dit boek een “biografie van Zelf” noemen, als in “het Zelf”. Een beschrijving van wat er volgde uit een diepe confrontatie met mijzelf. Een zelf-confrontatie waarbij ik uit mezelf trad en m'n geest op grote afstand in al z'n functionaliteit doorzag. Een andere kijk op de wereld en mijzelf ontstond daar, in een moment van een paar minuten, maar het duurde vele jaren voordat hetgeen zich in dat moment voltrokken had, zich kon manifesteren.

Het drama dat vooraf ging aan het uittreden, het drama van een exces aan moeite in m'n leven, samen met vele jaren mediteren, leidde tot een afbraak van m'n identiteit. De afbraak nam bijna twee jaar in beslag en culmineerde zich in de laatste negen maanden daarvan, bijna 15 jaar na het uittreden. In het midden van die negen maanden, waren drie maanden waarin de werking van m'n geest een tweede keer aan me getoond werd, in de vorm van heldere dromen, die zowel 's nachts kwamen als ook overdag. Het gaf momenten van visie, begrip en inzicht, die een onmetelijkheid aan mij openbaarde, maar m'n persoonlijkheid oploste. Wat volgde was een totale verandering van innerlijke gestalte, die me bracht van “de wereld zien aan de hand van intellectuele zienswijzen” naar direct zien.

Wat de veranderde zienswijze inhoudt, heb ik zoveel mogelijk uitgeschreven. Een poging daartoe althans, want het is me in de jaren volgend op het eerste moment van uittreden, maar moeizaam gelukt om ook maar iets hiervan over te brengen op anderen. De uitgebreide scope van het zichtveld dat ontstond, is waarom ik in gesprek slechts delen ervan kon aanraken en die delen, hoe klein ook, maar met moeite kon overbrengen aan anderen. Het heeft me door vele aansporingen doen besluiten een poging te ondernemen en ervan op papier te zetten wat zo ongrijpbaar lijkt te zijn.

Vele mensen willen een nieuwe wereld. Een wereld waar eerlijkheid en oprechtheid, rechtschapenheid en compassie, de boventoon gaan voeren. Deze “nieuwe wereld” zal echter nooit door een nieuwe structuur of manier, tot stand kunnen komen. Geen logica of systematiek kan helpen om een betere wereld te maken. Geen draaiboek, organisatie, wetenschap,

beschrijving, redenering, religie, filosofie of dogma, zal kunnen helpen om het je duidelijk te maken, want de verandering die erdoor moet komen, is er niet een die de wereld nieuw moet maken: de verandering is een *persoonlijke*, een intens persoonlijke.

De verandering komt van het zien dat de wereld al perfect *is* en erin te verdwijnen. De stap voor de nieuwe wereld om te kunnen komen, is de stap waarmee we als soort, een sprong in mentale “evolutie” gaan doormaken: een innerlijke evolutie en daarmee een innerlijke revolutie. Deze stap in evolutie is er niet een waarmee we echt moeten gaan samenwerken met elkaar, dat doen we al, en het is er ook niet een die geld etc. uit de wereld moet gaan halen... het is er een die je focus van maatschappelijk naar persoonlijk verlegt. Een verandering in innerlijke gestalte, van groepsidentiteit naar individualiteit. Een verandering die je van relateren naar zelfreflecteren brengt en geen maatschappelijke of politieke verandering kan dat voor elkaar brengen, noch kan een psychologische of filosofische benadering van nut zijn, al zijn alle nodig. De verandering komt uitsluitend door de verandering van jezelf, maar is er vervolgens ook niet een die je een andere manier van leven, ideologie of religie aanmeet. Geen van die dingen hebben ooit geholpen en geen van die dingen gaan ooit helpen, ze zijn juist de oorzaak en symptoom van het feit dat de verandering er nu niet is.

Dit boek is daarin een soort van momentopnameoverzicht van de mentale gesteldheid van de mens geworden. Een integraal werk dat een beschrijving poogt te geven van de innerlijke werking van je geest en van de maatschappelijke wereld die als reflectie van de mentale beleving ontstaat, in combinatie met de universele symbiose die plaatsvindt in eenieder van ons... een beschrijving van je innerlijk operationeel functioneren als wezen: jij, wij, de wereld en het universum; je lichaam, je geest, je bewustzijn en je ego; het bewuste, het onderbewuste, het collectiefonderbewuste, het kosmisch onderbewuste en het universele... maar in dit deel is de focus bij de mind en het meest directe functioneren daar: je ego en bewustzijn.

Het geheel bestaat uit drie delen:

Deel 1 – Deconstructie van de realiteit

Je functionaliteit: hoe je werkt: je mentale faculteiten en persoonlijkheid. Hier werk je mee om je eigen valstrik te maken. De uiteenzetting en operationele werking van je geest. Het ontstaan- en de werking- van persoonlijkheid. De innerlijke werking van je mind, die onopgemerkt reflecterend en projecterend functioneert en daarmee je beleving van de werkelijkheid om je heen aan je presenteert. De constructie van persoonlijkheid en wat dat is en waarom het er is, als geheel geplaatst in de context van het groter geheel en gespiegeld in de eenheid die eraan ten grondslag ligt en het bewustzijn dat erin is, maar waar het ook uit voortkomt.

Deel 2 – Zinsbegoocheling van de grote zingevers

Het probleem: de zinsbegoocheling van de grote zingevers. Hoe het wel en niet werkt, door hoe wij functioneren in de diepte. Onzichtbare systematiek; je onderbewuste en collectiefonderbewuste. De constructie die je ermee maakt, waardoor we erin vastzitten, doordat we het uit projectie bouwen, maar het ons vervolgens in dezelfde toestand houdt door reflectie. De ongeziene maatschappij die als reflectie ontstaat, wanneer vanuit de onbewuste projectieve werking van de geest gehandeld wordt. De wereld die we neerzetten door niet te doorzien wat de werking en effecten van het onderbewuste en collectiefonderbewuste zijn. De opzettelijke conditionering die de mens in z'n onbewuste toestand houdt en waarom dit zo gebeurt.

Deel 3 – Kloppe op de “verboden” deur

De oplossing: hoe het werkt en zou kunnen werken. Je wezenlijke natuur. De valstrik doorzien, maak je geen valstrik meer waarin je vast kan zitten, waardoor het innerlijk beschikbaar komt. Het gedeelte van je wat je altijd al kende, maar waar je nooit je vinger op hebt kunnen leggen, omdat het nu buiten je gewaarzijn gebeurt. De waarheid en grootsheid van je leven, de mensheid en het universum als geheel. De mens als kosmisch wezen en de mogelijkheden en de schoonheid van wie we daadwerkelijk kunnen zijn.

Mijn bijdrage voor de groei van de mensheid, naar de wezenlijke zinvolheid van leven. Een zo kort en bondig mogelijke reis langs allerlei eigenschappen van de menselijke geest en het menselijk wezen. Een zo universeel mogelijke verwoording van inzichten verworven door pijnlijke zelfconfrontatie, zelfreflectie, introspectie, contemplatie en meditatie. Een jarenlang graafwerk in mezelf, dat leidde tot de afbraak van alles wat me lief was, maar een onmetelijkheid openbaarde.

Geliefde,

in onze tijd samen hier, ga ik je op allerlei manieren vertellen hoe de wereld klopt en niet klopt. Ik doe dit, omdat ik veel om je geef. Ik doe dit, omdat ik je wil vertellen hoe speciaal je bent en welk een bijzonder nut je hier op aarde hebt.

Je betekent veel voor me en ik moet je vertellen, hoeveel we elkaar nodig hebben. Hoe hard de wereld je nodig heeft. Daarom moet ik je zeggen, dat voor de komende vele onderwerpen waarover ik je ga vertellen, ze voortkomen uit iemand die er voor je wil zijn. Ik moet zeggen hoe bijzonder en speciaal ik ons allemaal vindt en ik het als een verplichting zie, dit met je te delen.

In dit eerste deel ga ik je vertellen hoe je ongeveer functioneert: ongeveer, want een daadwerkelijk vrij wezen heeft geen vaste structuur, noch wil ik suggereren dat ik gelijk heb in alles wat je hier gaat lezen, want dat is door de dynamiek van het geheel een onmogelijkheid pur sang.

Het gaat er niet zozeer om wat je weet, maar wat je van jezelf weet. Dat betekent niet wat je *over* jezelf weet, wat je *over* jezelf weet als mens, het betekent: in hoeverre je instaat bent je inhoudelijke structuur te doorzien. Het geheel hangt en staat, met je intrinsiek vermogen om te zelfreflecteren. Wat je weet en doet, zijn hier daarom niet zo belangrijk... wat je *bent*, is.

Wanneer je jezelf reflecteert, word je meer inzichtelijk, maar anderen blijven net zo goed een mysterie voor je en je zal niet alwetend, alziend of iets dergelijks worden. Je zal jezelf kunnen zien en daarmee aan je eigen doortraptheid een einde kunnen maken. Al zal je er waakzaam mee moeten blijven, want het ego blijft als een feniks terugkomen, tot het einde ervan daar is. Zelfreflectie helpt je om in de heelheid van je wezen, gemakkelijker meditatieve momenten te hebben en daarmee momenten die gewoonweg wonderbaarlijke zijn, maar ze blijven slechts dat, momenten. Dat is alles. Maar alleen het zelfreflecteren maakt je lichter: jezelf. Het kan helpen de wereld lichter te maken, gemakkelijker, natuurlijker en vrij.

Er moet over gepraat worden, want meditatie, zoals er les in gegeven wordt, is een show. Het heeft geregeld niets te maken met “de waarheid” van esoterische kennis. Het probleem met al deze en meer facetten van “de waarheid” en meditatie, komen aan bod.

Er staat hier waarschijnlijk niets wat je niet direct zelf kunt weten, dat is wat waarheid met zich meebrengt. Het probleem is namelijk niet dat we de waarheid niet weten, het probleem is dat we de waarheid proberen te begrijpen en na te leven, maar we er niet in meegaan, *als* leven. We krijgen het verkeerde aangeleerd en de waarheid van onszelf wordt vervolgens obscuur en genegeerd, waardoor we ernaar opzoek moeten om het te vinden, terwijl we er te allen tijde één mee zijn, maar we eenvoudigweg niet weten hoe we ermee om moeten gaan, omdat we niet leren luisteren naar wat het ons vertelt.

De psychologische kennis die we hebben gaat ons ook niet helpen verder te komen met onszelf en net zo heeft religie ons ook nog geen stap in de juiste richting laten zetten: dat is, richting zelfkennis en innerlijk verlichte sferen. Religie laat ons geloven en psychologie helpt ons aan te passen aan maatschappelijke en culturele trends. Maar zelfkennis komt niet voort uit een leer of geloof van de mens, de disciplines, leren en rituelen die er zijn, zijn er eerder het gevolg van... waarmee we verkeert omgaan met alle kennis.

De mensheid is als geheel slechts gaan geloven in ideeën, in plaats van zichzelf te beschouwen en van daaruit te gaan delen van wie we zijn. Het geheel van de problematiek die daaruit is voortgekomen, de discrepantie tussen de natuurlijke mens en de persoonlijkheid, kan in z'n functionaliteit gemakkelijk begrepen worden. Het bewuste, onderbewuste en collectief-onderbewuste, kunnen net zo gemakkelijk begrepen worden. Iets waarmee de wisselwerking tussen innerlijk en uiterlijk voorzien gaat worden. Het geheel van de kosmische krachten, kan ook voorzien worden door iedereen. Er is hier op aarde geen groot mysterie aan de hand. Het is heel direct hoe we zelf zijn en wat we ervan weten. De verwezenlijking van het geheel is eveneens geen probleem om op te lossen.

Het begint bij de juiste begripsvorming, zodat je wakker kunt worden voor wie je bent en je ogen opengaan voor wat er aan de hand is. Je zal in eerste instantie de operationele functionaliteit van je mind en bewustzijn gaan begrijpen, totdat je herkent wanneer je zelfreflecteert, waarna je je eigen bijzonderheid gaat zien opkomen en gaat zien bloeien, terwijl het valse meer en meer uit je verdwijnt.

Het begrip van de werking van je eigen psyche en de directe implicaties daarvan, zijn de eerste stappen in het verkrijgen van begrip over wat hier op aarde aan de hand is. Het is het begin van het begrip: waarom de mensheid zo verdeeld is en tegen zichzelf gekant is en waarom we vechten met andere mensen en onszelf. Het is begrip over: waarom er zoveel oorlogen zijn en waarom alle religies, culturen, rassen en naties met elkaar in conflict zijn.

Functionaliteit en systematiek, in een mens *zonder* zelfkennis, leidt tot strijd. Functionaliteit en systematiek, *met* zelfkennis, leidt tot begrip. Zelfkennis is de sleutel tot het geheel, je innerlijk en het universum. Het was altijd zo... het is waarom alle zelfkennis van de planeet is geroofd en waarom zovelen zijn vermoord die zelfkennis verspreidde.

Vele oude geschriften vertellen over de werking van de mens en het universum, maar ze zijn vervolgens steeds weer opnieuw vertaald, waardoor kennis verloren ging, omdat de bron van deze geschriften een mens was met inzicht in zichzelf, waardoor boeken met zelfkennis konden ontstaan. Maar het is niet dat boeken met zelfkennis vertaald moesten worden voor de rest van de mensheid om erachter te komen wat er staat... Dat is een foute methode. Het innerlijk van de mens moet in taal gevat worden, waarmee het Zelf tot taal wordt gemaakt. Als het innerlijk vertaald wordt, ontstaat er een boek met zelfkennis. Maar doordat oude geschriften belangrijker gevonden werden dan direct vanuit de oorspronkelijk bron tappen, wordt eenieder die vertaalde geschriften leest, op verkeerde sporen gezet, omdat de ego's van de vertalers en organisaties waar zij voor werken, hun weg in die teksten hadden gevonden. Heilige boeken zijn daarmee opzettelijk verkeerd vertaald, zodat de "geheimen" geheim bleven en langzaam maar zeker de hele wereldbevolking op valse sporen werd gezet. Het is slechts een methode waardoor er geen mens achter kon komen wat er met "die kennis" bedoeld

werd en er nu nog steeds een spel met ons gespeeld kan worden. Het is opzettelijk zo gedaan, want het geheel begrijpen zal de wereld vrij van oorlog maken: begrijpen wat hier gaande is, zal een delende mensheid doen ontstaan, zonder macht en controleapparaat en het zal de egoïsche machtsstructuren als piramides van deceptie aantonen, zoals we hier in z'n geheel gaan proberen te doen.

Geliefde,

deze onfortuinlijke samenloop van omstandigheden, waarin over een periode van duizenden jaren een prachtig bouwwerk ongezien bleef, is niet beschadigd noch kapot. Wat nu gescheiden is, is niet onherstelbaar zo en onze breuk met dat wat we zijn, is illusoir. Je kunt je ogen gaan openen voor hoe je zelf functioneert en daarmee wordt je wakker voor wat er in de wereld aan de hand is. Dat wil niet zeggen dat je alles gaat begrijpen. Het wil in eerste instantie zeggen dat je gaat denken voor jezelf, om vervolgens je intelligentie voelend aan te spreken en op jezelf te gaan vertrouwen.

Het geheel is in je en je bent helemaal compleet zoals je bent. Als je kijkt... kan niets je ontgaan en omdat we allemaal compleet zijn, kunnen we niet boven of onder elkaar staan. We staan naast elkaar, altijd... en van mens tot mens, als vrienden, wil ik je alles vertellen, om als vrienden gelijken te zijn, met iedereen op de wereld.

Niemand kan weglopen van z'n hart en ik laat je het mijne.

Het is tijd... voor de deconstructie van de realiteit.

Het is tijd

Als je dit boek hebt opengedaan en begonnen bent met het lezen van deze woorden, kan ik alleen maar zeggen: ontspan je, zet je favoriete muziek op... en lees: lees serieus, maar ontspannen en geloof niets zomaar en twijfel aan niets zomaar. Lees gewoon, want niets is wat het lijkt. Lees en controleer bij jezelf vanbinnen waar het naar verwijst. Kijk wat je ervan kunt zien, neem niets zomaar aan. Alles is direct waar te nemen in jezelf, als je maar kijkt en voelt.

Als je alleen regulier onderwijs hebt ontvangen, dan is er weinig van wat je tot nu toe hebt geleerd, herkend of begrepen over de wereld en jezelf, waarschijnlijk compleet of juist, noch van jezelf afkomstig noch zal het zelfkennis bevatten. We luisteren te weinig naar de moeders of de wijzen of ons eigen hart: we luisteren te weinig naar de vrouwen en te veel naar de onvolwassen ouderen, terwijl kinderen niet gehoord worden en zij geen richting mogen geven aan de toekomst van de wereld. Hoe kan het tot iets anders leiden dan dat de wereld van mensen zichzelf probeert te vernietigen...

De beschaafde wereld wordt steeds gewelddadiger en de mondiale armoede wordt steeds groter, doordat de mensheid steeds dommer wordt, steeds minder wijs dat is, doordat wijsheid en inzicht ver bij iedereen vandaan gehouden worden, waardoor ware spiritualiteit slechts bestaat in een enkeling hier en daar en het daardoor maar in kleine groepjes gedeeld wordt. Wijsheid is merendeels onbegrepen en visie onbekend. Geld, religie, politiek, zaken en handel beheersen de wereld van de mens, maar het levende is onbekend, onherkend en onerkend.

Wat is er mis en waarom? Wat moet er veranderen en waarom? Hoe kun je dat vinden wat onzichtbaar is? Hoe en waarom is de wereld verdeeld? Hoe kan de mens iets doen, wanneer we met al ons vernuft, niet in staat lijken om beter te zijn dan we nu zijn? Hoe kunnen we meer zijn dan we zijn? Wat kan er gedaan worden, wanneer criminaliteit en oorlog meer regel zijn dan uitwas? Hoe komt het dat persoonlijke ontevredenheid, psychologische stoornis en neurologische aandoeningen, normaal zijn geworden? Waarom zijn er meer en meer speciale scholen en geeft hoger onderwijs geen baangarantie meer? Waarom is de enige baangarantie die je kunt krijgen, bij de overheid, mega-corporaties of in het leger? Waarom leidt religie je niet

naar het vinden van God? Waarom is de hemel nog steeds niet gevonden?
Waar is het paradijs?

Waarom kan de mens zo moeilijk inzien dat de essentie van alle mensen dezelfde is? Waarom zien we niet dat de kern van alle mensen dezelfde is? Waarom kan de mens niet zien dat het groter geheel een symbiotische eenheid is? Hoe kan het dat we niet begrijpen dat de wereld een levend organisme is? Waarom handelen we niet vanuit het feit dat één en ander niet twee zijn, niet gescheiden zijn, niet onderverdeeld zijn, niet bestaande uit kleinere delen... maar dat het onverdeeld is? Waarom is eenheid zo moeilijk te begrijpen? Waarom wordt harmonie zo moeilijk gevoeld?

Is het niet zo dat al deze vragen geen antwoorden kunnen vinden, doordat we vanuit een uiteinde van een spectrum kijken? Is het niet zo dat, doordat we harmonie zoeken, we voorbij gaan aan de harmonie die er is? Is het niet zo, dat juist doordat we eenheid zoeken, we kijken vanuit de optiek van verdeeldheid en gescheidenheid?

Laten we beginnen met iets te draaien...

ALS EENHEID BESTAAT,

KAN ER DAN GESCEIDENHEID ZIJN?

Het blijkt te moeilijk om uit eigen beweging in te zien dat wijsheid en visie, inzicht en waarheid, langzaam maar zeker uit de wereld zullen verdwijnen als we niet naar onszelf leren kijken, als we niet leren onze ingekaderde zienswijzen te doen oplossen, om het geheel der dingen te kunnen waarnemen en de uitgestrektheid van ons bewustzijn, in al z'n vormen, te ontdekken.

Het is het enige wat je zal vervullen. Het is het enige wat al het andere als niet bestaand beschouwt. Het is de altijd morphogenische leegte in je, de altijd dynamisch transformatieve veranderlijkheid in je, die je animeert... en het groeit door je aandacht. Het is de universele intelligentie zelf en we noemen het bewustzijn. Het is dat, wat alleen bewust *kan* zijn, het bewuste zijn zelf.

Om deze en andere dingen te begrijpen, moet een mens leren voelen in zichzelf, want het is *in* je, vlak onder de oppervlakte van je dagelijks gewaarzijn. Je moet in het donker leren kijken, want je hebt er nog geen ogen. Het is heel dichtbij, het is *zo* dichtbij, dat je het mist. Je kijkt er langsheen en er doorheen. Je kijkt *als* het, om precies te zijn. Het is zonder meer het meest wonderbaarlijke wat je ooit zal ontdekken. De mooiste ontdekking van je leven kan je zomaar ten deel vallen, zonder moeite. Eén blik is genoeg. Eén blik verandert je... maar één blik van één mens, zal niet genoeg zijn om de mensheid te doen veranderen. Het zal bij eenieder als individu moeten gebeuren, wil de mensheid als geheel overleven, en hierin ligt het probleem. De woorden van meesters en wijzen helpen, maar doen niet genoeg voor je, als ze twee duizend jaar of langer geleden, gesproken werden in een taal en voor de mens aldaar. De woorden van enorm veel meesters, zijn vervolgens opzettelijk verkeerd vertaald om het spel wat hier op aarde gaande is in gang te zetten en in gang te houden. Het spel van verdeeldheid. Het spel van symboliek en onthouding van zelfkennis. Het spel waarmee de persoonlijkheid verheerlijkt kan worden en het ego tot god vernoemd.

Echter iedereen kan de heelheid ervaren die hij is. Eenieder kan de goddelijkheid die hij is, verwezenlijken. Je hoeft er niet meerdere levens over te doen en je hoeft er geen speciale intensieve meditatieve workshops voor te volgen die je duizenden euro's kosten en je hoeft je er niet voor te binden of liëren aan een groep, religie, organisatie of instituut. Geen van die dingen gaan je helpen jezelf te vinden. Wat je nodig hebt om jezelf te vinden, is, natuurlijk, **jezelf!** Niets meer, maar ook niets minder.

Wat je gaat tegenkomen in jezelf, is in eerste instantie, je valse zelf: je ego, je persoonlijkheid. Bewustwording zal je in eerste instantie tonen wat je **niet** bent en daarmee zal wat je niet bent, uit je vallen. In steeds grotere mate zal je door zelfreflectie, ontvallen wat je *niet* bent. Je maakt daarmee ruimte in je voor het echte. Bewustwording is daarmee een proces, waarin je jezelf ontdoet van al je *niet* bent. Door naar jezelf te blijven kijken, treedt er langzaam maar zeker een verschuiving in je op, maar dat duurt geen levens, dat duurt een aantal jaren en het vereist noch moeite noch inspanning noch speciale meditatie.

De verschuiving in paradigma van “ik” naar “eenheid”, is door iedereen te realiseren, zonder inspanning. Zonder moeite komt de verschuiving in je van het ene, ego, naar het ene, eenheid.

Het zit hem in de symboliek van veel gebruikte woorden, dat eenieder gemakkelijk op het verkeerde spoor is gezet, omdat vele woorden die door het ego worden gebruikt, ook voor de werking van het hart gebruikt worden, maar daarmee een totaal andere oorsprong hebben. Iets waarmee een totaal andere gestalte ontstaat.

De uiteindelijke verschuiving in paradigma, is een stap van vertrouwen. Het is een innerlijk vervallen van het valse, door het in zijn sluwheid te “durven” doorzien, waarmee je de stap van eenling naar eenheid maakt.

Door het ego in zijn manipulatieve kenmerken te doorzien, lost het egoïsche op. Het maakt van een gevend-, nemend- en bezittend wezen, een delend en legend wezen: delend van zichzelf, van wat je kan, weet, doet en bent: een delen van wie je bent, simpelweg omdat jij dat als enige met jezelf kan... en geen ander uit kan dragen wat jij in je unieke eigenheid bezit. We zullen onszelf moeten gaan beschouwen, zodat het “mechanisme” van zelfbescherming kan worden doorzien. Je egoïsche persoonlijkheid is dat “mechanisme”: het constitueert de schil van je. Het egoïsche van je mind, kan echter eenvoudig worden doorzien, het opereert in je dagelijks leven, constant door. Je let er slechts niet op. Je werkt er uitsluitend mee.

In het doorzien van je egoïsch functioneren, vervalt de ratio als “in standhouder” ervan en kan de ratio worden gebruikt waar het voor is: dingen maken... want het is je ratio, waarmee je telkens weer de vragen stelt die je ervan weerhouden te zien wat werkelijk is. Het is het rationele in ons, wat de redenen verschaft, waardoor we niet zelfreflecterend zijn en niet voelend onze intelligentie aanspreken. Het is de ratio, waardoor de mensheid niet zelfdelend wordt. Nu denk je misschien: “Wat? De ratio? Ja maar...?”, dat is je ratio, die je ervan weerhoudt jezelf te reflecteren.

Het lijkt tegenstrijdig, dat in onze “mijn cultuur”, waar we ons als individu uiteten, we juist meer in groepsdenken zijn opgegaan dan ooit te voren, terwijl om de wereld te veranderen, we juist die groepsmentaliteit moeten laten gaan, in voorkeur voor een eigen manier van zijn die zichzelf zal organiseren in groepen... maar die groepen staan dan niet tegenover elkaar, omdat ze zichzelf organiseren volgens de eigen manier van zijn, die de unieke eigenaardigheid van je natuur is, volgens je eigen uniciteit en eigenschappen

die in je huidige staat geen expressie kunnen vinden en daarom niet kunnen worden gedeeld. We verdelen nu wat we hebben en we functioneren door wat we doen, met wat we hebben geleerd, maar we delen niet wie we zijn en daarom groeien ons bezit en onze kunde, maar groeien we niet als mensen en groeien we niet naar elkaar toe, want we groeien niet wezenlijk.

We hebben gekozen om “iemand” te worden en “iets” te hebben, maar we zijn buiten onszelf gaan zoeken naar voorbeelden van wat we kunnen worden en bezitten en we zijn daarin voorbij gegaan aan wat al in ons is: wat zich in ons gestalte wil geven: wie we zijn. We bezitten dingen en zijn “een iemand”, in de vorm van rollen en functies... Maar “iets hebben” heeft toch allang geen waarde meer en “iets of iemand zijn”, heeft toch nooit een definitief karakter gehad; noch leven dingen of functies. We *bezitten* onszelf niet en daarom *zijn* we onszelf niet. We kennen onszelf niet op die manier. We zijn daarmee bezeten geworden van dingen en bezeten geworden *van* iemand zijn. We dachten daarmee zelf iets te worden. We zijn bezeten geworden van dingen en functionaliteiten: uiterlijkheden. We zijn bezeten geworden van status, ambitie, macht en geld, als persoonsgebonden bezittingen en we zijn daarmee bezeten geworden van de persoon die *die* kenmerken bezit: de persoonlijkheid. We zijn zelf bezeten geworden door onze persoonlijkheid. We hebben “een iemand” in ons, die onze wezenlijkheid niet is; iemand die altijd onvervuld is, iemand die zich uit als ego.

Het is *die* persoon in je die geen echte persoon is, maar een abstracte: een symbolische persoon: een persoonlijkheid. De persoonlijkheid is de valse. De persoonlijkheid is datgene in je die iemand wil zijn. De persoonlijkheid wil belangrijk zijn, het wil gekend, herkend en bekend zijn. Ik noem het een “het”, want het is een onecht iets. Het is niet je wezenlijke zelf, maar een abstract symbolische set overtuigingen.

Dit “iemand zijn” is wat je kent, maar de wezenlijke iemand zijn, is waar dit om gaat. De niemand in je is je ware zelf, de iemand die niemand is: jezelf.

Het ego wil iemand zijn, maar kan niemand zijn, daarom wil hij iemand worden en altijd beter zijn. Je wezen is iemand, maar uit zich als niemand en is altijd in wording, omdat hij eeuwig is.

Als je dit begrijpt dan ben je al wakker en zal je de rest gemakkelijk kunnen bevatten. Blijf meer en meer in tune met je eigen gevoel, je eigen flow: je

eigen zijns-kwaliteit. Blijf in die stille zone met jezelf en laat daar zijn wat is. Doe er niets mee, want er is niets te doen en blijf daar inweken zo veel en vaak je kan. Wordt voor die momenten even een wezen van flow, totdat jouw flow je leven is en het wonder zich heeft voltrokken. Zo, langzaam, blijf in je eigen flow. Blijf jezelf voelen, totdat je je hele lichaam kunt voelen en je dat de hele dagen lang bij je kunt houden. Dat is zelfreflectie... alleen je lichaam voelen... meer niet. De rest volgt vanzelf, zonder moeite, zonder inspanning, zonder strijd. Het is geen ingewikkeld iets, om het valse zelf af te breken en het Zelf uit de persoonlijkheidsconstructie te bevrijden.

Begrip ervan is slechts niet voldoende, maar het is een begin. Het “wakker worden” is *dat*. Het is uiteindelijk je eigen begrip dat je gaat overtuigen van wat er aan de hand is... en als je zelfreflecteert, zal ongedaan gemaakt worden wat vals in je is. Het gebeurt helemaal vanzelf als je je aandacht bij jezelf houdt. Probeer niets te verwezenlijken, dat is onmogelijk. Het enige wat gedaan kan worden, is “niets doen in zelfreflectie”. Waarmee het valse uiteindelijk van je zelf afvalt en er zelfverwezenlijking is.

Vijf typen personen

We *zijn* uitzonderlijk begaafd in onze onbewustheid, waardoor we door het leven kunnen gaan, maar toch maar langzaam beseffen dat er überhaupt een bewustwordingsproces in ons gaande is. Geheel buiten ons dagelijks bewustzijn om, ontdekken we maar heel soms dingen van onszelf en die dingen zijn meestal slechts van een ander afkomstig. We denken dat we van elkaar kunnen leren hoe we zelf zijn, door elkaars gedraging en woorden te begrijpen, maar we leren daarmee slechts over elkaars ego. Heel soms maar reflecteer je jezelf en ook dat gebeurt onbewust, want bewustwording is niet iets wat maatschappelijk gezien bevorderd wordt, maar eerder wordt tegengewerkt. Ondanks dat, bevindt iedereen zich ergens in het bewustzijnsspectrum en is iedereen onderweg naar zelfkennis. We bevinden ons ergens in het bewustzijnsspectrum in de volgende vijf “typen” personen.

Van buiten naar binnen afgepeld, ben je in eerste instantie, een houding met een masker: een figment, een verzinsel, een bij elkaar verzamelde set overtuigingen die voor een bepaalde set omstandigheden of personen worden gebruikt om een bepaald aanzien te geven; een mirage van de mind, die

zichzelf in allerlei houdingen zet en achter allerlei maskers verstopt, maar niets weet van zichzelf en nooit naar zichzelf kijkt en daarom niet kan zien wat hij is en wat hij doet, maar zich slechts voordoet als iemand, waarvan hij denkt dat dat toepasselijk is; een persoonlijkheid als egoïsch controlerende.

In tweede instantie ben je een meer congruente persoonlijkheid: niet vele houdingen en maskers meer, maar nog maar enkele of zelfs één... Met volle overtuiging uit je jezelf als zijnde “iemand”. Het zal soms moeite kosten om die persoonlijkheid een stabiele hoedanigheid te geven. Je zal er moeite voor moeten doen om die persoonlijkheid in z'n houding te houden en er niet per ongeluk uit te vallen en je te tonen voor wie je bent... terwijl je gemakkelijk kan opvallen, dat, als je je ontspant, je net daarvoor een rollenspel speelde en een masker droeg.

In derde instantie ben je een persoon: lekker jezelf; wisselvallig, wispelturig, nukkig, met een complete set aan emotionele gedragingen en eigenschappen. Je eigen gedragingen, houdingen en gemoedstoestanden niet herkenkend, ben je nog steeds onbewust, maar er is gemakkelijk zelfherkenning als je niet veel meer wisselt tussen verschillende houdingen en je weinig maskers gebruikt om je innerlijke beleving te verbergen. Als je niet wisselt van persoonlijkheidskledij, maar eerlijk met jezelf bent, is zelfreflectie niet moeilijk meer. Het is de mind waarvan het ego soms maar actief is en soms ook passief is.

In vierde instantie ben je ook de persoon voorbij: een natuurfenomeen. Je weet niet wie je bent, want je hebt jezelf niet gemaakt en je kent jezelf nog niet goed genoeg om jezelf compleet te doorgronden in al je complexiteit, maar je weet dat je de persoonlijkheid niet bent. Je bent gegroeid in bewustzijn en kijkt naar jezelf. Je bent bewust genoeg om je wezen te herkennen. Wat je ziet in jezelf, wordt opgenomen in je bewustzijn, waarmee het transparant is geworden, waarmee inzichtelijkheid en zinvolheid, duidelijker zijn en er wezenlijke groei is.

De vijfde “persoon” is bewust z'n eigen wezen. Je herkent en weet dat je nooit jezelf bent geweest als persoonlijkheid en dat de wezenlijkheid van je een grote intelligentie is, die voorbij alles gaat wat je kan bedenken. Nu kun

je nog steeds niet weten wie je bent, want je bent het zelf en je hebt alle mogelijkheden. Er is maar één van jou in het hele Universum. Je Bent Bewustzijn Zelf, als een lichaam-mind. Er is niemand om je van te onderscheiden, want je bent net als iedereen. Je *bent* iedereen. Wie moet je zijn? Je bent een niemand. Dit, *zijn*, is het echte *Zijn*.

Je kan dan gebruik maken van je complete wezen hoe je wil, net als nu, alleen je doorziet je eigen verpersoonlijking ermee in je mind ontstaan tot een iemand die steeds weer verdwijnt. De egoïsche associaties die je persoonlijkheid je valselijk het idee gaven dat je iemand was, zijn verdwenen en je rationele delen kunnen het daardoor niet langer in stand houden met ideologische kennis of overtuigingen. Je kan je mind gebruiken wanneer jij wil en anders is er stilte en kun je meditatieve ervaringen hebben en de vervulling van je wezen vervolmaken. (*Zie Deel 3 – “De steen en de druppel”*.)

Wat je dan weet is dat je niets weet. Dit “weten”, is het echte weten. Het weten dat je niets weet van jezelf. Het weten dat niets gekend kan zijn zonder dit, bewustzijn. Je bent een eenheid, het bewustzijn zelf en je beseft dat je daarin een niemand bent. In je mind heb je een totale inzichtelijkheid in jezelf, waarmee er helderheid van geest is, een heilige geest. Je zal nooit perfect zijn, maar je weet “het” is perfect en daarmee ontstaat een enorm vertrouwen.

Bewustzijn is al er is

Er is een verdeling... een verdeling die bij elkaar hoort. Er is een verdeling in je, die twee is en toch één. De splitsing die plaatsvindt is in eerste instantie die van wezenlijk naar natuurlijk en is de splitsing van één naar twee: de splitsing van bewustzijn naar lichaam-geest, als man en vrouw: de eenheid van bewustzijn, heeft als lichaam, de natuur, en splitst zich daarin in tweeën als mannelijk en vrouwelijk, beide als lichaam-geest.

Bewustzijn is de universele intelligentie die je lichaam-geest bouwt.

Bewustzijn is dat wat we God noemen. Je lichaam is een expressie van

bewustzijn, om interactie met zichzelf te hebben. Je geest, je mind, is de ruimte waarin bewustzijn zichzelf vrijheid geeft en zich verpersoonlijkt.

Bewustzijn is de universele intelligentie in een toestand van groot toelaten, die je lichaam en geest laat leven volgens eigen wil.

Je geest gedraagt zich als één geheel, maar is in zichzelf verdeeld in alle spectrums van beleving die je kent. Je mind is verbonden met twee fysieke ogen, waarmee je altijd op twee manieren tegelijk ziet om één beeld te vormen. Het is waardoor je interactie kunt hebben met de wereld buiten je *en* binnen je. Eén oog, je mind, om je innerlijk te zien, om je beleving en gedachten mee te zien, splitst zich in tweeën naar de fysieke buitenwereld, in de vorm van je lichaam, maar samen gedragen ze zich weer als één geheel: de lichaam-geest symbiose. Samen als één, zijn lichaam en geest, een expressie van bewustzijn, maar daarmee is een lichaamgeest ook *in* bewustzijn, want het formeert zich tot alle natuur en is ook *in* de natuur.

Je complete lichaam is je geest/mind en het geheel komt voort uit én bevat én is én is in, bewustzijn. Alles en iedereen is een manifestatie en expressie van de eenheid die bewustzijn is.

In je mind splitst ook alles wat erin voorkomt op in tweeën. Eén deel is materieel, gedachte, en één deel is energetisch, aandacht. Ze manifesteren samen, gelijktijdig en zijn als één. Beide ontstaan en vergaan samen, in je mind, in bewustzijn.

Het gehele universum bestaat op deze wijze gelijktijdig, simultaan splitsend en samen vergaand, in eenheid. Er is uitsluitend eenheid.

Alle verdeeldheid is illusoir. Het is slechts een manier voor het universum, dat altijd één is, om een ervaring te kunnen hebben. Het creëert een illusoire gescheidenheid, waardoor het een interactie met zichzelf kan hebben. Er is uitsluitend eenheid en illusoire gescheidenheid in eenheid. De illusoire gescheidenheid bestaat als de inhoud van je mind, die zich heeft vormgegeven aan de hand van kennis.

De lichaam-geest wordt als mens onbewust geboren, waarmee de eenheid er niet in herkend wordt, en bewustzijn, zonder zelfbesef, interactie met zichzelf kan hebben. Bewustzijn lijkt zich te splitsen, doordat mensen als onbewuste entiteiten zichzelf als van elkaar afgescheiden beleven, waardoor ze elkaar

als een ander zien en daardoor interactie met elkaar kunnen hebben, alsof verschillend. Het creëert leven. Allen zijn in werkelijkheid een expressie van dezelfde eenheid, bewustzijn: God.

Splitsing vindt ook plaats in alle zienswijzen die je mind erop nahoudt. Je kan daarvan begrijpen dat je gedachten aan de natuurlijke, fysieke kant toebehoren. Je gedachten zijn fysiek.

Het wezenlijke is ongesplitst, een eenheid. De eenheid van bewustzijn is onverdeeld, maar je gedachten zijn dat niet. Het innerlijke is dan wel één geheel, maar de mind, in functioneren, niet. De mind is verdeeld, twee, *in* de eenheid van bewustzijn en functionerend *door* de eenheid van bewustzijn, maar de mind is uitsluitend verdeeld in de onbewuste staat. Bewustzijn zelf vloeit door de mind, in een toestand van groot toelaten, waarmee de mind begrijpen en beleven kan wat het maar wil, volgens eigen wens. De mens is in staat zichzelf vorm te geven in iedere vorm die hij maar wil, maar die vorm is dan een persoonlijkheid... en ieder mens die zich van z'n persoonlijkheid wil ontdoen, komt erachter dat hij in werkelijkheid een wezen is, die zichzelf één met bewustzijn kan laten zijn.

De mind, in z'n pure lege vorm, zonder bewustzijn, decodeert slechts al het van z'n omgeving binnen krijgt via z'n lichaam en al het van binnenuit aangereikt krijgt, van bewustzijn, via z'n wezen. Van buitenaf krijgt het lichaam via de zintuigen informatie binnen en registreert die als mind, en van binnenuit krijgt de mind via intuïtie, fantasie en dromen, kennis van bewustzijn. Alle worden omgezet in beelden in de mind.

De mind verbeeldt alles, maar dat is niet helemaal correct om te zeggen, want verbeelding is in onze taal synoniem geworden met fantasie. Beter is het om te zeggen dat de mind alles formeert tot beeld: voelen, zien, ruiken, horen, proeven, denken, dromen... ze behoren allemaal tot de input voor beeldvorming van de mind. De mind is het spilpunt waar de uiterlijke en innerlijke belevingen samenkomen en waar je mind ze beleeft laat zijn. De mind, in z'n pure lege vorm, houdt niets achter en gebruikt directe gewaarwording als input en laat de symbolische beleving ervan vallen, als een moment voorbij is gegaan.

De onbewuste mind, wanneer gevuld met kennis, geeft een vervorming aan z'n beleving of beeldvorming mee, doordat de mind zich gaat vormen naar de